

Més enllà de les paraules

Laura Montoya

Deixaries de menjar per conservar la teva dignitat?

Jo vaig néixer i vaig créixer a Colòmbia, considerada un dels països més violents del món; i viatjar a Catalunya em va donar l'oportunitat de descobrir quan diferent és la vida aquí.

Diuen que el meu país és un dels més feliços del món, però en realitat s'ha guanyat aquest títol a costa de la guerra interna que dura des de fa 50 anys.

Jo considero que tant les persones de Colòmbia, com les d'altres països en vies de desenvolupament, haurien de treballar més en les seves polítiques d'honestedat i no culpar al govern de tot el que passa, ja que al cap i a la fi ells mateixos ho han escollit. En aquests països se sol escoltar molt una dita: "El viu viu del babau", que és un exemple clar de la situació que pateixen, ja que la gent amb poder fa tot el possible per evitar que el seu poble surti de la ignorància per, així, poder robar-los més fàcilment i obtenir més poder. Però si passa això, i no es treballa conjuntament, el poble mai podrà avançar, ni s'acabarà la pobresa, ni la fam, ni la ignorància, ni les necessitats; és a dir, si el mateix país s'ataca a ell mateix, decaurà cada vegada més.

Pel que fa als països sotmesos a una dictadura, crec que s'hauria d'eliminar totalment l'elitisme; a més, un país en via de desenvolupament no pot ser dirigit per una sola persona, ja que aquesta no representa les persones, sinó els seus propis interessos; a més, manté una forta censura cap al poble i el manté ignorant i atemorit.

Centrant-me més en la qüestió de si es necessita més benestar o dignitat, jo crec que és més important el benestar.

Jo sé que la dignitat té a veure amb els drets humans, que han de ser respectats, i que és imprescindible per a la integritat l'ésser humà, però jo he viscut en carn pròpia situacions en les quals les persones fan qualsevol cosa per tal d'obtenir una mica de benestar.

Moltes persones a les quals els he fet aquesta pregunta, consideren que l'aplicació a la vida d'aquests dos conceptes està lligada, que es complementen o que un comporta a l'altre.

Però totes aquestes persones tenien alguna cosa en comú: totes han nascut i han viscut aquí des de sempre.

Però jo, que vaig néixer justament al meu país, a l'entorn d'una societat molt desigual, considero que el benestar és ben necessari per a una persona, perquè, des de sempre, l'individu ha fet el possible per mantenir-se viu i viure en condicions acceptables, i per aconseguir-ho (donada la escassetat de possibilitats) ha estat disposat a fer tot el que calgui i treballar en el que sigui, encara que aquest treball sigui considerat "indigne" per la societat, per la seva baixa categoria o nivell. Realment, aquestes persones, que estan tan desesperades, no podran viure de la dignitat, ni menjar o beure d'ella, i si decideixen conservar-la, tindran una vida molt més difícil i sense gaire oportunitats.

En la nostra societat, cada persona es troba en una carrera constant, on intenta avançar i superar-se (i que la seva família també ho faci); i aquesta manera d'avançar l'escullen ells mateixos, depenent de les seves capacitats i les oportunitats que els proporcionen.

Per concloure, la meva opinió és que les mesures per considerar si un país està desenvolupat o no, haurien d'abastar més conceptes que el de riquesa, salut o educació; hi ha altres factors intercalats que també són molt importants, com el grau de felicitat, de seguretat o igualtat.

Per aconseguir que els països i el món progressin correctament, no cal demanar més diners o

ajudes a la Unió Europea, sinó assegurar-se que aquests cauran en bones mans i seran ben administrats i repartits. Cal lluitar perquè s'acabin les dictadures i totes les persones siguin tractades per igual sense importar les seves diferències.

Hem d'abandonar totes les coses negatives i obrir pas a les positives, i conscienciar les persones que tots hem de treballar junts i contribuir a la millora dels nostres països, dels nostres pobles, les nostres cultures, etc...

Sent honrats i justos, i estant sempre units.

Moltes gràcies!